

kræves særlige Specialkundskaaber og stilles særlige Specialfordringer, synes jeg, at der er saa meget mindre Anledning til at fritage Kommunerne for Tilshyret. Vi maa nemlig huske paa, at hvor prisværdige end disse Bestræbelser kunne være, og hvor godt det end kan være, at disse Anstalter findes, fordi de Sindsfyge har det meget bedre der end omkring i Fattighusene eller hos Private, kunne de kommunale Anstalter dog ikke stille sig den Opgave, at Anstaltens Bestyrelse er i Hænderne paa Specialister, Sindsfygelæger, det kunne de ikke. Ved de store Anstalter som Vidstrup — de ere jo at sammenligne med Statsanstalterne — og ved Statsanstalterne har man let ved at kræve og kan altid faae opfyldt den Fordring, at Lægepersonalet, ialtsald den overordnede Lægebestyrelse, er Specialister, men den Fordring kan neppe stilles til de almindelige kommunale Anstalter, de maa betros til en almindelig Læge, de maa vælge mellem de Læger, der tilfældigvis ere paa Stedet og maatte ingenlunde ere tilstrækkelig bekendte med Sindsfyges Behandling; under disse Omstændigheder vilde det slet ikke være formeget at forlange, at de undergaves et Tilsyn i Henseende til hele Behandlingen og Fremgangsmaaden. Sindsfygevidenskaben er en Videnskab, der som alle andre er i stærk Udvikling, og det hører til mere end tænkelige Tilfælde, at der rundt omkring paa Landet kan sidde Læger med hyerst forældede Anstuelser om, hvorledes Sindsfyge skulle behandles, og som gjøre disse Anstuelser gjældende i saadanne kommunale Anstalter, og det er der, naar man overhovedet vil udøve Tilsyn med Sindsfygepleien, ingen Anledning til at finde sig i. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Oxenbøll: Jeg antager, at det foreliggende Forslag vil komme i et Udvalg, og jeg skal derfor ikke trætte det høie Thing med nogen Smødegaaen af de Meningsforskjelligheder, som kunne være inellem den ærede Minister og mig. Især da jeg ikke anser dem for saa store, tværtimod for forvindende. Dersom det Haab kunde gaa i Opfyldelse, som min ærede Ven, det 1ste Medlem for 10de Kreds (Sjælland), udtalte, at Lovforslaget naturligvis maatte forstaaes saaledes, at alle de store kommunale Anstalter kom til at gaa akkurat, som de gik, saa kom vi jo netop derhen, som jeg har bestræbt mig for at komme, nemlig at man tager Sigte egentlig paa de private Anstalter, som efterhaanden oprettes. Men jeg bad

blot om Ordet for at imødegaa en Bemærkning af den høitærede Minister, som han yttrede temmelig udførligt, nemlig at jeg skulde have sagt, at Idealet jo er det, at alle Sindsfyge bleve optagne eller fandt et Hjem i Sindsfygeanstalten. Der har den høitærede Minister hørt feil, det sagde jeg ikke; jeg sagde, at Idealet var det, at alle Sindsfyge kunde være underkastede et offentligt Tilsyn.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Oxenbøll: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger saaledes et Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer. Maa jeg spørge, om Noget ønskes at udtale sig herom?

Strandskov: Jeg vil foreslaa et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Oxenbøll: Da jeg hører, at der i Thinget er et Ønske om et større Antal Medlemmer, skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Forslaget er saaledes taget tilbage.

Da Ingen ønskede at stille noget andet Forslag, blev ovennævnte Forslag af Strandskov vedtaget enstemmig med 47 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Pension for fhv. Fuldmægtig, Justitsraad L. Petersen.

(2den Behandling findes i Tid. Sp. 442.)